

Wreszcie zaskarżony wyrok obarczony jest naruszeniem prawa w tym znaczeniu, że Sąd uznał, iż pomimo uchylenia podstawy prawnej niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji, EKES był nadal właściwy do przyjęcia decyzji w odpowiedzi na kandydaturę wnoszącej odwołanie. Odpowiadając na ten zarzut, Sąd wypaczył argumenty podniesione przez wnoszącą odwołanie na poparcie zarzutu braku właściwości.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 19 czerwca 2018 r. w sprawie T-86/17,
Le Pen/Parlament Europejski, wniesione w dniu 9 sierpnia 2018 r. przez Marion Le Pen**

(Sprawa C-525/18 P)

(2018/C 381/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Marion Le Pen (przedstawiciel: R. Bosselut, avocat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r. wydanego przez szóstą izbę Sądu w sprawie T-86/17;

W konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 5 grudnia 2016 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji 2009/C 159/01 biura Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posłów do Parlamentu Europejskiego”, ze zmianami, stwierdzającej wierzitelność w wysokości 298 497,87 EUR;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2016-1560, doręczonej w dniu 6 grudnia 2016 r., informującej wnoszącą odwołanie, że została wobec niej stwierdzona wierzitelność zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 5 grudnia 2016 r., dotyczącą zwrotu kwot niesłusznie wypłaconych z tytułu z tytułu zatrudnienia asystentów parlamentarnych, stosowania artykułu 68 przepisów wykonawczych do statutu oraz art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego;
- orzeczenie w przedmiocie kwoty, jaką należy przyznać wnoszącej odwołanie tytułem zadośćuczynienia doznanej przez nią krzywdy wynikającej z bezpodstawnych oskarżeń przedstawionych przez zakończeniem dochodzenia, z naruszenia jej wizerunku, a także z bardzo poważnego zakłócenia jej życia osobistego i politycznego spowodowanego wydaniem zaskarżonej decyzji;
- orzeczenie w przedmiocie kwoty, jaką należy przyznać wnoszącej odwołanie z tytułu kosztów postępowania;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania;
- przed wydaniem orzeczenia: wezwanie Parlamentu do przedstawienia akt postępowania administracyjnego w sprawie CG, wykazu wejść i wyjść CG do i z siedziby Parlamentu w Strasburgu i Brukseli, anonimowego pisma, które spowodowało wszczęcie spornego postępowania, oraz akt sprawy toczącej się przed OLAF-em dotyczącej wnoszącej odwołanie i jej asystentki.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Sąd prawa Unii, naruszeń prawa i naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Skarżąca w pełni uzasadniła złożenie w toku postępowania nowych dokumentów ze względu na pojawienie się nowych okoliczności faktycznych. Dokumenty te stanowią rozszerzenie tych, które zostały już przedłożone sekretarzowi generalnemu Parlamentu. Sądowi przysługiwało nieograniczone prawo orzekania, które zobowiązywało do uwzględnienia tych dokumentów w celu przeprowadzenia oceny wykonywania pracy przez asystenta parlamentarnego, a zatem oceny zasadności zwrotu nienależnych kwot. Poza tym niektóre z tych dowodów były w posiadaniu Parlamentu, ale nie zostały wnoszącej odwołanie ujawnione.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Sąd prawa do obrony i istotnych wymogów proceduralnych. Brak przesłuchania wnoszącej odwołanie przez sekretarza generalnego oraz nieprzekazanie akt sprawy stanowią naruszenie prawa wnoszącej odwołanie do obrony, prawa do bycia wysłuchanym osobiście przed wydaniem każdej decyzji, także administracyjnej, zasad równości broni i rzetelności debaty, prawa do bezstronnego sądu oraz zakazu pozbawienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości, wynikających z przepisów wykonawczych do statutu, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka i ogólnych zasad prawa. Sąd nie uwzględnił także braku uzasadnienia decyzji sekretarza generalnego.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Sąd prawa Unii, naruszeń prawa i błędu w zakwalifikowaniu pod względem prawnym okoliczności faktycznych, przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów, dyskryminacji oraz *fumus persecutionis*, a także naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz legalności.

Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, ponieważ zaskarżony wyrok potwierdza zachowanie sekretarza generalnego Parlamentu, którego rzeczywistym motywem i ostatecznym celem było zaszkodzenie wnoszącej odwołanie i jej partii.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Göteborg (Szwecja) w dniu 13 sierpnia 2018 r. – AA / Migrationsverket

(Sprawa C-526/18)

(2018/C 381/17)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Göteborg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AA

Strona pozwana: Migrationsverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia konwencji wykonawczej do układu z Schengen lub „kodeksu granicznego Schengen” sprzeciwiają się przepisom krajowym, takim jak § 16f ustawy nr 752 z 2016 r. o tymczasowych ograniczeniach w wydawaniu dokumentów pobytowych w Szwecji, które stanowią, iż obywatelowi państwa trzeciego znajdującemu się w tym państwie może zostać wydany dokument pobytowy w celu pobierania nauki w szkole średniej, nawet jeśli tożsamość tego cudzoziemca jest niepewna i nie jest on w stanie uwiarygodnić podawanej przez siebie tożsamości?